

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้การวิจัย 2 ลักษณะ ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ และวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษาภาคปกติในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

โดยดำเนินการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่บุคคล 3 กลุ่ม คือ

- 1.1 ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษาจำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่จัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคปกติจำนวน 9 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการศูนย์ดุสิตพัฒนศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์ระนอง 2 ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนศึกษา สยาม ผู้อำนวยการศูนย์จรัลสนิทวงศ์ ผู้อำนวยการศูนย์ลุมพินี ผู้อำนวยการศูนย์พงษ์สวัสดิ์ ผู้อำนวยการศูนย์สุโขทัย ผู้อำนวยการศูนย์สันติราษฎร์ และผู้อำนวยการศูนย์ธนาถกรณ์
- 1.2 นักศึกษาภาคปกติของศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนการออกกลางคันสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ในมหาวิทยาลัย ศูนย์พัฒนศึกษา สยาม และศูนย์จรัลสนิทวงศ์จำนวนศูนย์ละ 10 คน โดยแยกเป็น 2 ประเภท คือ มหาวิทยาลัยให้ออกและขอลาออกเอง ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายประเภทละ 5 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 30 คน
- 1.3 นักศึกษาภาคปกติที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 – 2547 โดยศึกษาในมหาวิทยาลัยและศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครและออกกลางคัน

จำนวน 3,200 คน ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 346 คน ดังตารางที่ 3.1

ตาราง 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่ออกกลางคืนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีการศึกษา 2545-2547

ปีการศึกษา	2545		2546		2547		ประชากร รวม	กลุ่ม ตัวอย่าง รวม
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง		
1) ในมหาวิทยาลัย	251	27	116	13	277	30	644	70
2) ศูนย์ดุสิต พัฒนชกการ	47	5	134	14	90	10	271	29
3) ศูนย์ระนอง 2	58	6	72	8	171	18	301	32
4) ศูนย์พัฒนชกการ สยาม	260	28	230	25	158	17	648	70
5) ศูนย์จรัลสนิทวงศ์	85	9	140	15	190	21	415	45
6) ศูนย์ลุมพินี	-	-	172	19	115	12	287	31
7) ศูนย์พงษ์สวัสดิ์	6	1	10	1	8	1	24	3
8) ศูนย์สุโขทัย	81	9	101	11	99	10	281	30
9) ศูนย์สันติราษฎร์	90	10	49	5	81	9	220	24
10) ศูนย์ธนาลงกรณ์	30	3	19	2	60	7	109	12
รวม	908	98	1,043	113	1,249	135	3,200	346

แหล่งที่มา: สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษา เพื่อประเมินความคิดเห็นที่มีต่อบัณฑิตที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา จำนวน 4 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารเพื่อประเมินความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาในเชิงนโยบายและการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน จำนวน 3 ข้อ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาเพื่อประเมินความคิดเห็นที่มีต่อบัณฑิตที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 46 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและปรับปรุงเพื่อป้องกันปัญหา การออกกลางคันของนักศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

สำหรับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีวิธีการตามลำดับดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาและผู้บริหาร

2.1.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตโครงสร้างของ แบบสัมภาษณ์จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1.2 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1.3 นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา และภาษาที่ใช้ รวมทั้งตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหา (Content Validity)

2.1.4 นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดลองสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีแนวโน้มจะถูกให้ออกจากมหาวิทยาลัย เนื่องจากมีคะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และนักศึกษาที่ขอลาออก เนื่องจากต้องการย้ายสถานศึกษา จำนวน 4 คน และทดลองสัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษา นอกมหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องในการสัมภาษณ์

2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์

ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะเป็นคำถามปลายเปิดได้ข้อสัมภาษณ์ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษา

- 1) เหตุผลที่ทำให้ท่านออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน
  - มหาวิทยาลัยให้ออก
  - ท่านลาออกเอง

2) ท่านพึงพอใจต่อการให้บริการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยหรือไม่

เพราะเหตุใด

- (1) การบริการด้านการลงทะเบียน
- (2) การบริการด้านการเงิน
- (3) การบริการด้านวิทยบริการ
- (4) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย
- (5) บรรยากาศของสถานที่เรียน
- (6) ความสะดวกของห้องเรียน/ ห้องปฏิบัติการ

3) สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน

- (1) สาเหตุจากตัวนักศึกษา เพราะ...
- (2) สาเหตุจากครอบครัว เพราะ...
- (3) สาเหตุจากมหาวิทยาลัย เพราะ...
- (4) สาเหตุจากผู้สอน เพราะ...
- (5) สาเหตุจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะ...
- (6) สาเหตุอื่น ๆ ...

4) ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและปรับปรุงเพื่อ

ป้องกันปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา

- (1) อาจารย์ผู้สอน
- (2) อาจารย์ที่ปรึกษา
- (3) ฝ่ายกิจการนักศึกษา
- (4) การให้บริการต่าง ๆ
  - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
  - ฝ่ายการเงิน
  - สำนักวิทยบริการ
  - อื่น ๆ

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร

- 1) ท่านคิดว่ามีสาเหตุใดบ้างที่ทำให้นักศึกษาต้องออกกลางคัน
- 2) ในความคิดเห็นของท่านการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ

นักศึกษาจะสามารถดำเนินการได้อย่างไรบ้างในเชิงของนโยบาย

3) ในทัศนะของท่านอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่อไปนี้
อย่างไร

- (1) อาจารย์ผู้สอน
- (2) อาจารย์ที่ปรึกษา
- (3) สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการของมหาวิทยาลัย

2.2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

2.2.1 ศึกษารวบรวมข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีและปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน

2.2.2 สัมภาษณ์บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาทิ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ สำหรับนักศึกษาภาคปกติของศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัย รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา

2.2.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างโดยศึกษาข้อมูลต่างๆ จากข้อ 1 และข้อ 2 ซึ่งพิจารณาให้ครอบคลุมตัวแปรและข้อมูลที่ต้องการศึกษาทั้งหมดดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านนักศึกษา ประกอบด้วย สถานภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัว และความสามารถเชิงวิชาการของนักศึกษา
- 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพ จำนวนบุตร และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 3) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาและปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การออกกลางคันของนักศึกษา

แบบสอบถามฉบับร่างที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ซึ่งแยกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่

- 1) ปัจจัยปัจจัยด้านนักศึกษา จำนวน 15 ข้อ
- 2) ปัจจัยด้านครอบครัว จำนวน 15 ข้อ
- 3) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน แยกเป็น 3 ปัจจัยย่อยคือ
  - ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 15 ข้อ
  - ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 15 ข้อ
  - ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษาจำนวน 16 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและปรับปรุงเพื่อป้องกันปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

2.2.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างไปทำการทดลองใช้ เพื่อวิเคราะห์และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1) ความเที่ยงตรงในการวัด (Validity) ใช้วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เมื่อพบว่าข้อใดมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 จึงจะนำมาใช้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเชิงพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การให้คะแนน

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

จากการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา พบว่า แบบสอบถามมีจำนวนข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จาก 18 ข้อ มีข้อที่ใช้ได้ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคัน

2.1 ปัจจัยด้านนักศึกษา จาก 15 ข้อ มีข้อที่ใช้ได้ จำนวน 8 ข้อ

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว จาก 15 ข้อ มีข้อที่ใช้ได้ จำนวน 8 ข้อ

2.3 ปัจจัยด้านการเรียนการสอน

2.3.1 ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน จาก 15 ข้อ มีข้อที่ใช้ได้ จำนวน 10 ข้อ

2.3.2 ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จาก 15 ข้อ มีข้อที่ใช้ได้ จำนวน 10 ข้อ

2.3.3 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จาก 15 ข้อ มีข้อที่ใช้ได้ จำนวน 10 ข้อ

2.3.4 ตอนที่ 3 ความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคัน จาก 16 ข้อ มีข้อที่ใช้ได้ จำนวน 10 ข้อ

2) อำนาจในการจำแนก (Discrimination power) คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงใหม่ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วนำผลจากการตอบแบบสอบถามเฉพาะตอนที่ 2 และ 3 มาตรวจให้คะแนนและแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำโดยใช้เทคนิค 25 % ของเอ็ดเวิร์ด (Edward) หลังจากนั้นนำไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ใช้ t -test ทดสอบนัยสำคัญของคำถามแต่ละข้อ โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ข้อใดมีค่ามากกว่า 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีอำนาจจำแนกสูงนำมาใช้ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 132) สูตรที่ใช้คือ

$$t = \frac{\bar{x}_{\text{สูง}} - \bar{x}_{\text{ต่ำ}}}{\sqrt{\frac{S_{\text{สูง}}^2}{n_{\text{สูง}}} + \frac{S_{\text{ต่ำ}}^2}{n_{\text{ต่ำ}}}}}$$

t หมายถึง ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที

$\bar{x}_{\text{สูง}}$ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_{\text{ต่ำ}}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
$S_{\text{สูง}}^2$	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
$S_{\text{ต่ำ}}^2$	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n	หมายถึง	จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งเท่ากัน

จากผลการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือได้ข้อสรุป ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคืน ได้ข้อคำถามที่มีค่า t 1.75 ขึ้นไป

ดังนี้

2.4 ปัจจัยด้านนักศึกษา จำนวน 8 ข้อ

2.5 ปัจจัยด้านครอบครัว จำนวน 8 ข้อ

2.6 ปัจจัยด้านการเรียนการสอน

2.3.1 ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 10 ข้อ

2.3.2 ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 10 ข้อ

2.3.3 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคืน จำนวน 10 ข้อ โดยทุกข้อมีค่า t 1.75 ขึ้นไป

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและปรับปรุง จำนวน 4 ข้อ

3) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้เครื่องมือมีความคงที่ในการวัด (Stability) ความสอดคล้อง (Consistency) และความเชื่อถือได้ (Dependability) คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ไปหาความเชื่อมั่นแบบวัดความคงที่ภายใน (Internal consistency) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) คือ หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

α	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	หมายถึง	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
S_i^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

$\sum S_i^2$ หมายถึง คะแนนความแปรปรวนทั้งหมด

ผลปรากฏได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ดังนี้

1. แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคัน
  - 1.1 ปัจจัยด้านนักศึกษา = 0.7129
  - 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว = 0.7667
  - 1.3 ปัจจัยด้านการเรียนการสอน
    - 1.3.1 ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน = 0.8012
    - 1.3.2 ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา = 0.7967
    - 1.3.3 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ = 0.8145

2. แบบสอบถามความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหา = 0.8223
ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูง เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการศึกษาคั้งนี้ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลมีดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและนักศึกษา

- 3.1.1 ติดต่อประสานงานกับผู้บริหารทั้ง 10 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์นัดวันให้สัมภาษณ์ โดยคณะผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และใช้เครื่องบันทึกเสียงประกอบ หลังจากนั้นรวบรวมข้อมูลและสรุปผลการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนด
- 3.1.2 ติดต่อกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน เพื่อขอความร่วมมือให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หลังจากนั้น รวบรวมข้อมูลและสรุปผลการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนด

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

- 3.2.1 ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- 3.2.2 จัดส่งแบบสอบถามส่วนหนึ่งให้กับกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ อีกส่วนหนึ่งคณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเอง

แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น จำนวน 346 ฉบับ ได้คืนมาในลักษณะสมบูรณ์วิเคราะห์ได้ 242 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 72.83

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ใช้วิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอเป็นตารางหาค่าความถี่ และร้อยละ ประกอบคำบรรยาย

4.2.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคืนและความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหา ที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 กลุ่ม คือ ภาพรวมของนักศึกษาทั้งหมด กลุ่มนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยให้ออกและกลุ่มที่ลาออกเอง แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนัก ของตัวเลือกตั้งแต่ 1 ถึง 5 ตามความหมาย ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดน้ำหนัก	5
มาก	กำหนดน้ำหนัก	4
ปานกลาง	กำหนดน้ำหนัก	3
น้อย	กำหนดน้ำหนัก	2
น้อยที่สุด	กำหนดน้ำหนัก	1

รวมผลลัพธ์ที่ได้แต่ละรายการทั้ง 5 เป็นค่าน้ำหนักการประมาณค่าแต่ละรายการแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ปัจจัย/ความคาดหวัง
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด